

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 7 Μαΐου 2003

Αριθ. Γνωμ. 2

Προς

Τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αχαΐας

Θέμα: Πρόσβαση στα ιδιωτικά έγγραφα που φυλάσσονται σε δημόσιες υπηρεσίες (άρθρο 5 παρ. 2 Ν. 2690/1999).

Σχετικό: Το υπ' αριθμ. πρωτ. 2329/25-2-2003 έγγραφο της Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Αχαΐας.

Επί του τεθέντος, με το ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. 2329/25-2-2003 έγγραφο, ερωτήματος αν πρέπει να εξετάζεται ή όχι η ύπαρξη ειδικού εννόμου συμφέροντος του αιτούντος από δημόσια υπηρεσία τη χορήγηση ιδιωτικού εγγράφου που χρησιμοποιήθηκε ή ελήφθη υπ' όψιν για τον καθορισμό της διοικητικής δράσεως ή τη διαμόρφωση γνώμης ή κρίσεως διοικητικού οργάνου, η γνώμη μου είναι η ακόλουθη:

Σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 1 του Ν.2690 της 5/9-3-1999, «κάθε ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα, ύστερα από γραπτή αίτησή του, να λαμβάνει γνώση των διοικητικών εγγράφων. Ως διοικητικά έγγραφα νοούνται όσα συντάσσονται από τις δημόσιες υπηρεσίες, όπως εκθέσεις, μελέτες, πρακτικά, στατιστικά στοιχεία, εγκύκλιες οδηγίες, απαντήσεις της Διοίκησης, γνωμοδοτήσεις και αποφάσεις». Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 2 του ανωτέρω Ν. 2690/1999, «όποιος έχει ειδικό έννομο συμφέρον δικαιούται, ύστερα από γραπτή αίτησή του, να λαμβάνει γνώση των ιδιωτικών εγγράφων που φυλάσσονται στις δημόσιες υπηρεσίες και είναι σχετικά με υπόθεσή του, η οποία εκκρεμεί σ'αυτές ή έχει διεκπεραιωθεί από αυτές». Το ανωτέρω δικαίωμα, το οποίο ασκείται με μελέτη του εγγράφου στο κατάστημα της υπηρεσίας ή με χορήγηση αντιγράφου, εκτός αν η αναπαραγωγή τούτου μπορεί να βλάψει το πρωτότυπο, δεν υφίσταται στις περιπτώσεις που το έγγραφο αφορά την ιδιωτική ή οικογενειακή ζωή τρίτου ή αν παραβλάπτεται απόρρητο το οποίο προβλέπεται από ειδικές διατάξεις, η άσκησή του δε γίνεται με την επιφύλαξη της υπάρξεως τυχόν δικαιωμάτων πνευματικής ή βιομηχανικής ιδιοκτησίας (άρθρο 5 παρ. 3, 4 και 5 Ν.2690/1999).

Από τις διατάξεις αυτές και με τις σ'αυτές αναφερόμενες προϋποθέσεις, προκύπτει ότι κάθε ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα να λαμβάνει γνώση των διοικητικών εγγράφων, ο νομοθέτης δε, όπως σαφώς από αυτές προκύπτει, καθιέρωσε, ως μόνη προϋπόθεση για την πρόσβαση στα διοικητικά έγγραφα, την ύπαρξη ευλόγου ενδιαφέροντος προς τούτο. Περαιτέρω, στην προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 του Ν. 2690/1999, προσδιορίζεται η έννοια των διοικητικών εγγράφων και, συγκεκριμένως, ορίζεται ότι «ως διοικητικά έγγραφα νοούνται όσα συντάσσονται από τις δημοσίες υπηρεσίες». Όμως, ως διοικητικά έγγραφα, κατά την έννοια και το σκοπό του νόμου, θα πρέπει να θεωρούνται και εκείνα που δεν προέρχονται μεν από δημόσιες υπηρεσίες, χρησιμοποιήθηκαν, όμως, ή ελήφθησαν υπόψη για τον καθορισμό της διοικητικής δράσεως ή τη διαμόρφωση γνώμης ή κρίσεως διοικητικού οργάνου (σχετικές η υπ'αριθ. 243/2000 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και οι αναφερόμενες σ'αυτήν ΝΣΚ 436/1992, Ολομ. 482/1995, Ολομ. 665/1998).

Κατάκολουθίαν των ανωτέρω, έχω τη γνώμη ότι, η απάντηση στο ερώτημα «αν πρέπει να εξετάζεται ή όχι η ύπαρξη ειδικού εννόμου συμφέροντος του αιτούντος από δημόσια υπηρεσία τη

χορήγηση ιδιωτικού εγγράφου που χρησιμοποιήθηκε ή ελήφθη υπόψιν για τον καθορισμό της διοικητικής δράσεως ή τη διαμόρφωση γνώμης ή κρίσεως διοικητικού οργάνου», είναι ότι, για την υπό τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις και περιορισμούς χορήγηση αντιγράφων των ανωτέρω ιδιωτικών εγγράφων, απαιτείται μόνον η συνδρομή του κατ'άρθρο 5 παρ. 1 του Ν.2690/1999 ευλόγου ενδιαφέροντος, η ύπαρξη του οποίου κρίνεται κατά την εχέφρονα κρίση του υπευθύνου της αρμοδίας δημοσίας υπηρεσίας, όχι δε και η συνδρομή του κατ'άρθρο 5 παρ. 2 του Ν.2690/1999 ειδικού εννόμου συμφέροντος.

Ο Γνωνοδοτών Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Δημήτριος Νικ. Τσίμας